Nr 45/46. **Pszczyna,** dnia 13 listopada **1937.**

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU PSZCZYŃSKIEGO.

Wychodzi w każdą s o b o t ę. Prenumerata kwartalna wraz z przesyłką 3,80 zł. Ogłoszenia za wiersz dwułamowy lub jego miejsce 0,40 zł., z obcych powiatów 0,50 zł. Przyjmowanie ogłoszeń do środy. Abonament przyjmuje każdy urząd pocztowy.
Za redakcję odpowiedzialny: Sekr. A. W r ó b e l, Wydział Powiatowy. Nakładem powiatu Pszczyńskiego i drukiem firmy A l f o n s L o k a y w P s z c z y n i e.

C z ę ś ć u r z ę d o w a.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 20 kwietnia 1937 r. Nr. 30, poz. 224)

USTAWA
z dnia 14 kwietnia 1937 r.

o szkodnictwie leśnym i polnym.

CZĘŚĆ I.

PRZEPISY MATERIALNE.

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Do wykroczeń przewidzianych w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy części ogólnej prawa o wykroczeniach, jeżeli przepisy dalsze nie stanowią inaczej.

Art. 2. Podżeganie, pomocnictwo i usiłowanie pociąga za sobą odpowiedzialność według przpisów kodeksu karnego (art. 23 — 30 kodeksu karnego).

Art. 3. (1) Za grzywny, nawiązki, opłaty i koszty postępowania karnego, nieściągalne od skazanego, a nałożone: a) na nieletniego — odpowiadają majątkowo rodzice lub opiekun, pod którego pieczą nieletni faktycznie pozostaje; b) na pastucha z powodu przestępstwa wypasu lub przegonu zwierzęcia lub drobiu — odpowiada majątkowo posiadacz zwierzęcia lub drobiu. Grzywna jednak nie podlega zamianie na areszt.

(2) Osoby odpowiedzialne majątkowo mogą się zwolnić od odpowiedzialności za grzywnę, jeżeli udowodnią, że pomimo spełnienia swych obowiązków nadzoru, przestępstwu nie były w stanie zapobiec.

(3) Nawiązkę orzeka się na rzecz pokrzywdzonego.

(4) Orzeczenie nawiązki nie pozbawia prawa dochodzenia dalszego odszkodowania na podstawie ustaw cywilnych.

Art. 4. (1) Przedmioty, pochodzące bezpośrednio z przestępstwa, zwraca się pokrzywdzonemu.

(2) Narzędzia, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, mogą ulec przepadkowi.

Art. 5. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się również do osób, wykonywających jakiekolwiek prawa w stosunku do lasów i gruntów, jeżeli wykraczają poza zakres swoich uprawnień w sposób, określony w niniejszej ustawie.

Rozdział II.

Szkodnictwo leśne.

Art. 6. (1) Kto dokonywa w cudzym lesie wyrębu drzewa, albo zabiera z cudzego lasu drzewo wyrąbane lub powalone,

podlega karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3000 złotych, albo jednej z tych kar.

(2) Kto:

1) dokonywa w cudzym lesie wyrębu gałęzi, korzeni lub krzewów, albo wyrywa je lub łamie,

2) zabiera z cudzego lasu gałęzie, korzenie lub krzewy,

3) karczuje w cudzym lesie pniaki,

podlega karze aresztu do 2 tygodni i grzywny do 500 złotych, albo jednej z tych kar.

(3) W razie zaboru drzewa, gałęzi, korzeni, krzewów lub pniaków, albo wyrobionych z nich materiałów z miejsca ich przygotowania lub składów do przechowania, sprawca ulega odpowiedzialności według przepisów kodeksu karnego o przestępstwach przeciwko mieniu.

Art. 7. (1) Kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje drzewo, gałęzie, korzenie, krzewy lub pniaki, świadom ich pochodzenia z wykroczenia, określonego w art. 6 ust. (1) i (2), albo pomaga do zbycia lub ukrycia tych przedmiotów,

podlega karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3.000 złotych, albo jednej z tych kar.

(2) Kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje drzewo, gałęzie, korzenie, krzewy lub pniaki, o których na podstawie towarzyszących okoliczności powinien przypuszczać, że zostały uzyskane za pomocą wykroczenia, określonego w art. 6 ust. (1) i (2), albo pomaga do ich zbycia lub ukrycia,

podlega karze aresztu do 2 tygodni i grzywny do 500 złotych, albo jednej z tych kar.

Art. 8. (1) Przepisów art. 6 nie stosuje się do osób, powołanych do dozoru w lasach; osoby te podlegają odpowiedzialności według przepisów kodeksu karnego.

(2) Jeżeli osoba, powołana do dozoru w lesie, popełni przestępstwo, określone w art. 7,

podlega odpowiedzialności według art. 160 lub 161 kodeksu karnego.

Art. 9. Kto w cudzym lesie wydobywa żywicę lub sok brzozowy, obrywa szyszki, zdziera korę, nacina drzewo lub w inny sposób je uszkadza,

podlega karze grzywny do 100 złotych.

Art. 10. Kto w cudzym lesie zbiera korę; wióry, darń, trawę, wrzos, mech, ściółkę, szyszki, grzyby, jagody, owoce lub zioła,

podlega karze grzywny do 10 złotych.

Art. 11. Kto w cudzym lesie pasie zwierzęta gospodarskie lub drób,

podlega karze aresztu do tygodnia i grzywny do 250 złotych, albo jednej z tych kar.

Art. 12. Kto:

1) wydobywa w cudzym lesie piasek, margiel, żwir, glinę lub torf,

2) zwozi do cudzego lasu kamienie, śmiecie, padlinę lub nieczystości,

3) niszczy sadzonki lub mrowisko w cudzym lesie,

4) przechodzi, przejeżdża lub przegania zwierzęta gospodarskie albo drób przez cudzy las w miejscach zabronionych,

podlega karze grzywny do 100 złotych,

Art. 13. (1) W przypadkach przewidzianych w art. 6 ust. (1) i (2), orzeka się nawiązkę w wysokości podwójnej wartości drzewa, gałęzi, korzeni, krzewów lub pniaków.

(2) Wartość drzewa, gałęzi, korzeni, krzewów i pniaków określa się według cennika, ustalonego dla lasów państwowych.

(3) W przypadkach przewidzianych w art. 11 i w art. 12 pkt. 1) i 4), orzeka się nawiązkę w wysokośi:

1) 1 złotego od każdego zwierzęcia i 10 groszy od każdej sztuki drobiu (art. 11);

2) dwukrotnej wartości wydobytego materiału (art. 12 pkt 1));

3) 50 groszy od każdego zwierzęcia i 5 groszy od każdej sztuki drobiu (art. 12 pkt. 4)).

Art. 14. Nie ma przestępstwa, jeżeli dokonano zaboru drzewa lub gałęzi w celu zaspokojenia potrzeby, wynikłej niespodziewanie w podróży.

Rozdział 3.

Szkodnictwo polne.

Art. 15. (1) Kto przejeżdża przez cudzą łąkę lub pastwisko, albo kto przegania przez nie zwierzęta gospodarskie lub drób,

podlega karze grzywny do 25 złotych.

(2) Kto przejeżdża przez cudze pole zaorane lub zasiane, bądź przez cudzą wodę zamkniętą i zarybioną, albo kto przez takie pole lub wodę przegania zwierzęta lub drób,

podlega karze grzywny do 100 złotych.

Art. 16. Kto wbrew żądaniu osoby uprawnionej nie opuszcza cudzego pola, pastwiska, łąki lub grobli,

podlega karze grzywny do 100 złotych.

Art. 17. (1) Kto:

1) wydobywa na cudzym gruncie piasek, margiel, żwir, glinę lub torf,

2) kopie na cudzym gruncie doły lub rowy,

3) wyrzuca na cudzy grunt kamienie, śmiecie, padlinę lub nieczystości,

4) pasie zwierzęta gospodarskie łub drób na cudzym gruycie,

5) uszkadza drzewa lub krzewy na cudzym gruncie,

podlega karze grzywny do 100 złotych.

(2) Jeżeli zwierzęta lub drób pasano na cudzym polu obsianym, sprawca podlega karze aresztu do tygodnia i grzywny do 250 złotych, albo jednej z tych kar.

Art. 18. Kto depcze zasiewy, sadzonki lub trawę na cudzym gruncie,

podlega karze grzywny do 20 złotych.

Art. 19. (1) Kto na cudzym gruncie ścina lub zrywa kłosy, albo zbiera pokłosie lub wykasza trawę w nieznacznej ilości,

podlega karze grzywny do 50 złotych.

(2) Tej samej karze podlega, kto zabiera z cudzego gruntu ziemiopłody w nieznacznej ilości celem spożycia.

Art. 20. (1) W przypadkach, przewidzianych w art. 15 ust. (2), w art. 17 ust. (2) i art. 19 orzeka się nawiązkę w wysokości:

1) dwukrotnej wartości szkody, zrządzonej przez przejazd, lub przegon zwierząt lub drobiu (art. 15 ust. (2));

2) 1 złotego od każdego zwierzęcia i 10 groszy od każdej sztuki drobiu (art. 17 ust. (2));

3) do 20 złotych — w pozostałych przypadkach (art. 19).

(2) W przypadkach, przewidzianych w art. 15 ust. (1) i w art. 17 ust. (1) pkt 1) i 4), orzeka się nawiązkę w wysokości:

1) dwukrotnej wartości wydobytego materiału (art. 17 ust. (1) pkt 1));

2) 50 groszy od każdego zwierzęcia i 5 groszy od każdej sztuki drobiu (art. 15 ust. (1), art. 17 ust. (1) pkt 4)).

CZĘŚĆ II.

PRZEPISY PROCESOWE.

Art. 21. Do orzekania w sprawach o wykroczenia, określone w niniejszej ustawie, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 22. (1) Ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

(2) Postępowania karnego nie wszczyna się, a wszczęte podlega umorzeniu, jeżeli pokrzywdzony cofnie wniosek o ściganie sprawcy przed uprawomocnieniem się orzeczenia karnego władzy administracyjnej lub przed ogłoszeniem wyroku w sądzie okręgowym.

Art. 23. (1) W sprawach o wykroczenia, określone w niniejszej ustawie, a popełnione w lasach państwowych, administracja lasów państwowych ma prawo prowadzić dochodzenie.

(2) Jeżeli wyniki dochodzenia nie dają podstawy do wszczęcia postępowania karno-administracyjnego lub administracja lasów państwowych nie zamierza wystąpić z wnioskiem o ściganie sprawcy, to sama umarza dochodzenie.

(3) Wniosek o ściganie sprawcy złożyć należy przy skierowaniu sprawy do władzy właściwej do orzekania.

Art. 24. (1) U osób, podejrzanych o popełnienie wykroczenia, przewidzianego w art. 6 i 7, wolno dokonywać rewizji.

(2) Rewizji dokonać może władza właściwa do orzekania, albo z jej polecenia — policja państwowa.

(3) W przypadkach nie cierpiących zwłoki, jeżeli polecenie władzy orzekającej nie mogło być wydane przed rewizją, należy zwrócić się do władzy tej o zatwierdzeniu rewizji i doręczyć je w ciągu 48 godzin po odbyciu rewizji osobie, u której ją przeprowadzono w trybie, określonym przez art. 150 kodeksu postępowania karnego.

(4) U osób, podejrzanych o popełnienie w lasach państwowych wykroczenia, przewidzianego w art. 6 i 7, mogą dokonywać rewizji, w zastępstwie policji państwowej, funkcjonariusze służby ochronnej w lasach państwowych; prawo to służy im na obszarze lasów, powierzonych ich pieczy, a poza tym obszarem wtedy tylko, jeżeli policji państwowej nie ma na miejscu, a zwłoka groziłaby zanikiem śladów lub dowodów przestępstwa.

(5) O dokonaniu rewizji sporządza się protokół, w którym należy powołać podstawę prawną oraz przytoczyć przebieg i wynik rewizji. Jako protokolanta, przybrać można również funkcjonariusza służby ochronnej w lasach państwowych lub funkcjonariusza gminnego. Jeśli nie ma na miejscu osoby, mogący spełniać czynności protokolanta, ten, kto dokonywa rewizji, może sam sporządzić protokół.

(6) Przy dokonywaniu rewizji stosuje się przepisy art. 143—149, 151, 152 kodeksu postępowania karnego.

Art. 25. Funkcjonariusze służby ochronnej w lasach państwowych mają prawo legitymować i przymusowo sprowadzać do najbliższego organu policji państwowej osoby, schwytane na gorącym uczynku popełnienia w lasach państwowych wykroczenia, przewidzianego w niniejszej ustawie, albo bezpośrednio po tym w czasie pościgu.

Art. 26. (1) W sprawach o przestępstwa, za które w myśl przepisów niniejszej ustawy można orzec nawiązkę, stosuje się odpowiednio do pokrzywdzonego przepisy postępowania karno-administracyjnego o wezwaniu obwinionego na rozprawę oraz o ogłoszeniu i doręczeniu obwinionemu orzeczenia lub nakazu.

(2) Skazany orzeczeniem karnym władzy administracyjnej oraz pokrzywdzony mogą żądać skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego celem rozpoznania jej w trybie art. 640—649 kodeksu postępowania karnego.

(3) Żądanie skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, złożone przez pokrzywdzonego, powinno zawierać oznaczenie osoby oskarżonego i zarzucanego mu czynu. Pokrzywdzony, który żądanie takie złożył, ma prawa strony, a zwłaszcza może popierać oskarżenie zamiast lub obok prokuratora.

Art. 27. Osoba odpowiedzialna majątkowo posiada uprawnienia oskarżonego; niestawiennictwo jej na rozprawę nie tamuje atoli rozpoznania sprawy i nie czyni orzeczenia w stosunku do niej zaocznym.

CZĘŚĆ III.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE.

Art. 28. (1) W sprawach o wykroczenia, określone w art. 9 — 12 i 15 — 19, można wydawać nakazy karne na podstawie wniosków pokrzywdzonych oraz orzekać nakazami karnymi nawiązki do 30 złotych i przepadek przedmiotów przestępstwa, których wartość nie przekracza 30 złotych.

(2) Grzywny, ściągnięte na podstawie prawomocnych nakazów karnych, wydanych przez władze samorządowe, wpływają na rzecz właściwych gmin na wydatki, związane z opieką społeczną.

Art. 29. Sprawy o wykroczenia, przewidziane w niniejszej ustawie, a popełnione przed dniem jej wejścia w życie, toczą się do końca według dotychczasowych przepisów procesowych.

Art. 30. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz innym ministrom, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 31. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

(2) Z dniem tym tracą moc przepisy dotychczasowe, dotyczące przedmiotów unormowanych w niniejszej ustawie. W szczególności tracą moc obowiązującą:

1) art. 624 — 627 i 630 — 634 kodeksu karnego z 1903.;

2) przepisy karne i przepisy o odszkodowaniu, zawarte w ustawie z dnia 15 kwietnia 1878r. o kradzieżach leśnych (Zbiór ustaw prusk. str. 222) oraz w ustawie z dnia 1 kwietnia 1880 r. o policji polnej i leśnej (Zbiór ustaw prusk. str. 230);

3) przepisy karne i przepisy o odszkodowaniu, zawarte w cesarskim patencie z dnia 3 grudnia 1852 r. — ustawa leśna (Dz. U. p. austr. Nr 250), oraz w galicyjskiej ustawie z dnia 17 lipca 1876 r. o ochronie własności polnej (Dz. u. kraj. Nr 28).

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Minister Sprawiedliwości: W. Grabowski

Podaje się do wiadomości, że z dniem 5. V. br. obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej ustawa z dnia 14. IV. br. o szkodnictwie leśnym i polnym.

Wykroczenia uregulowane wyżej wspomnianą ustawą mogą być ścigane i karane jedynie na zasadzie przepisów tej ustawy.

Zarazem zwraca się szczególną uwagę na postanowienie art. 22, pkt. 1 tej ustawy, według którego ściganie wykroczeń następuje na wniosek pokrzywdzonego — a zatem osoba pokrzywdzona winna zwrócić się wprost do powiatowej władzy administracji ogólnej (Starostwa) z odpowiednio zredagowanym wnioskiem.

Wniosek taki powinien zawierać: datę, godzinę, miejsce i rodzaj popełnionego wykroczenia oraz imię i nazwisko i miejsce zamieszkania świadków.

Wniosek na ukaranie winna osoba pokrzywdzona zaopatrzyć czytelnym własnoręcznym podpisem -— przytaczając swój dokładny adres.

Za Starostę:
(mgr Janica)

Nr O. 1/28-21 Pszczyna, dnia 2. XI. 1937 r.

Dotyczy: Zwolnienie od opłat stempl. podań osób ubiegających się o przyjęcie do ochotniczej służby wojskowej oraz do szkół wojskowych, kształcących na oficerów i podoficerów zawodowych. —

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu
Nr 34 poz. 1012 z 1936 r.

WYKŁADNICA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz, 404),

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932r. (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 842).

Nr. 484 (do art. 140 i 154). **I.** Osoby, zamierzające odbyć **czynną służbę wojskową** w charakterze **ochotników,** powinny w myśl § 314 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 28 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 575) do podania o dopuszczenie do służby ochotniczej dołączyć: poświadczenie obywatelstwa polskiego, metrykę urodzenia, oraz świadectwo nienagannego prowadzenia się, zalegalizowane przez powiatową władzę administracji ogólnej.

Ministerstwo Skarbu zwalnia na podstawie art. 123 i 213 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) od opłaty stemplowej podania o wydanie świadectw, o których mowa, jak również podania o wydanie zaświadczenia o nienotowaniu w rejestrze skazanych (§ 19 rozp. Min. z dnia 25/5 1934 (Dz. U. R. P Nr 51, poz. 478), tudzież świadectwa wydane na skutek wymienionych podań, gdy istnieją łącznie następujące warunki:

1) Jeżeli petent w podaniu, w którym prosi o wydanie świadectwa, oświadcza, że świadectwo jest mu potrzebne celem uzyskania przyjęcia do ochotniczej służby wojskowej.

2) Jeżeli petent w roku kalendarzowym, w którym podanie zostało wniesione, kończy bądź 18 bądź 19 bądź 20 rok życia.

Na świadectwie o którym mowa, należy umieścić adnotację: „Sprawa ochotniczej służby wojskowej, wolne od opłaty stemplowej. Reskrypt Ministerstwa Skarbu Nr. D. V. 50951/5/36“.

II. Powyższe zasady mają również zastosowanie do podań o wydanie świadectw, potrzebnych osobom, starającym się o przyjęcie do szkół wojskowych, kształcących na oficerów zawodowych lub do szkół wojskowych, kształcących na podoficerów zawodowych oraz do świadectw wydanych na skutek takich podań— z następującymi zmianami:

a) uwolnienie od opłat rozciąga się nie tylko na podanie i świadectwo tej treści, jakie są wymienione wyżej pod I., lecz też na podania o wydanie wyciągu z księgi ludności oraz na wyciągi, wydane na skutek takich podań.

b) Uwolnienie dotyczy kandydatów na oficerów kończących w roku kalendarzowym, w którym podanie zostało wniesione, rok życia nie niższy niż 17 i nie wyższy niż 21, oraz kandydatów na podoficerów kończących w roku kalendarzowym, w którym podanie zostało wniesione, rok życia nie niższy niż 15 i nie wyższy niż 17. Adnotacja na świadectwie winna brzmieć: „Sprawa przyjęcia do szkoły wojskowej, wolne od opłaty stemplowej. Reskrypt Ministerstwa Skarbu Nr. D. V. 50951/5/36“.

Równocześnie traci moc obowiązującą ogłoszenie Min. Skarbu z dnia 10. IV. 1934 r. Nr. D. V./7459/5—34 w przedmiocie opłat stemplowych od świadectw potrzebnych kandydatom na ochotników oraz osobom starającym się o przyjęcie do szkół wojskowych, ogłoszone w Urzędówce Starostwa Pszczyńskiego nr 17 z dn. 28. IV. 1934 r. str. 47. —

Zgłaszanie się na ochotników i do szkół wojskowych nie jest obecnie ograniczone terminem, w którym dawniej mogli kandydaci wyżej wspomniani składać podania o przyjęcie względnie starać się o metryki urodzenia i inne dokumenty; **a zatem zgłaszać się mogą kandydaci przez cały rok i w związku z tym potrzebne dokumenty należy wydawać bezpłatnie również przez cały rok— przy czym należy zwracać uwagę na adres kandydatów.** —

Powyższy reskrypt podaję do wiadomości Okręgom Urzędowym, Magistratom, Urzędom Gminnym, Urzędom Stanu Cywilnego z poleceniem podania tegoż do wiadomości ogólnej. —

STAROSTA:
(—) Dr Olszewski.

Nr Wet. 12/a/11.

W gminie Łaziskach Średnich stwierdzono urzędowo pomór świń w jednej zagrodzie.

Pszczyna, dnia 2 listopada 1937 r.

Starosta:
w z. (—) Dr Brochocki

Nr Wet. 12/a/10.

W gminie Pielgrzymowice, stwierdzono urzędowo zarazę świń w jednej zagrodzie.

Pszczyna, dnia 2. listopada 1937 r.

Starosta:
w z. (—) Dr Brochocki

Nr Wet. 12/a12.

W Kryrach stwierdzono urzędowo pomór świń w jednej zagrodzie.

Pszczyna, dnia 6 listopada 1937 r.

Za Starostę:
(—) Dr Buchta
w z. pow. lek. wet.

Nr Wet. 12/a/13.

W Kosztowach stwierdzono urzędowo zarazę świń w jednej zagrodzie.

Pszczyna, dnia 6 listopada 1937 r.

Za Starostę:
(—) Dr Buchta
w z. pow. lek. wet.

OBWIESZCZENIE

Dnia **5 grudnia 1937 r. o godz. 15-tej** odbędzie się w biurze Urzędu gminnego w Wilkowyjach wydzierżawienie w drodze publicznego przetargu **polowania gminnego**

Wilkowyje — Obwód I.

o obszarze wynoszącym 180 ha.

Warunki wydzierżawienia są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie gminnym od 18 listopada 1937 r. do 3 grudnia 1937 r.

Wilkowyje, dnia 6 listopada 1937 r.

(Haliński)

Przełożony Spółki Łowieckiej.

OGŁOSZENIA SĄDOWE.

II. Co. 104/37.

WYWOŁANIE.

Klemens K o r c z y k, robotnik z Urbanowic i jego żona Helena ze Szeligów Korczykowa z Urbanowic powiat Pszczyna wnieśli o wywołanie celem wykluczenia wierzyciela hipotecznego odnośnie do hipoteki, zapisanej w księdze wieczystej nieruchomości Urbanowice, wykaz liczba 66 w dziale III. pod lb. wpisu 1 we wysokości 300 Mk z 5% odsetkami od 1 lipca 1876 r. na rzecz syna chałupnika Jana Gruszki z Urbanowic oraz o wydanie wyroku wykluczającego.

Wierzycieli wyżej opisanej hipoteki wzywa się, aby najpóźniej w terminie wywoławczym

dnia 7 stycznia 1938 r. godzina 10-ta

w podpisanym Sądzie pokój 18 prawa swoje zgłosili pod rygorem ich wykluczenia.

Pszczyna, dnia 2 listopada 1937 r.

S ą d G r o d z k i.

URZĘDOWA CEDUŁA

Giełdy Zbożowej i Towarowej w Katowicach.

Katowice, dnia 12 listopada 1937 r.

Ceny rozumieją się za 100 kg. w złotych parytet wagon Katowice, w handlu hurtownym, w ładunkach wagonowych.

Nazwa towaru:	Kursy ustalone na podstawie: Cen transakcyjnych od	Cen transakcyjnych do	Cen orientacyjnych od	Cen orientacyjnych do
Ż y t o	24,45	24,50	24,25	24,75
Pszenica czerwona twarda	30,—	—	29,75	30,25
Pszenica jednolita	—	—	29,—	29,50
Pszenica zbierana	—	—	28,50	29,—
Owies jednolity	—	—	23,25	23,75
Owies zbierany	—	—	22,—	22,50
Jęczmień przemiałowy	21,75	—	21,—	21,50
Jęczmień pastewny	—	—	20,—	20,50
Fasola biała	—	—	30,—	31,—
Fasola krasa	—	—	28,—	29,—
Łubin żółty	—	—	—	—
Łubin niebieski	—	—	—	—
Groch Viktoria	31,50	—	31,50	32,50
Groch polny	—	—	—	—
Mąka ziemniaczana superior	32,50	—	32,50	33,50
M a k	—	—	88,—	93,—
Kukurydza	—	—	21,—	21,50
Mąka pszenna gat. I wyc. 0-30%	45,—	—	44,50	46,50
„ „ gat. I 0-50%	—	—	43,—	44,—
„ „ gat. I A.0-65-%	42,—	42,50	42,—	43,—
„ „ gat. II 30-65%	—	—	34,50	35,—
„ „ gat. IIA.50-65%	—	—	30,50	31,50
„ „ gat. III 65-70%	—	—	27,50	28,—
„ „ razowa 0-95%	—	—	34,50	35,—
„ „ pastewna	—	—	16,50	17,50
Mąka żytnia gatunek I 0-50%	33,50	34,—	34,25	35,—
„ „ gat. I 0-65%	32,50	32,75	33,—	33,75
„ „ gat. II 50-65%	—	—	24,—	24,50
„ „ razowa 0-95%	—	—	28,—	28,50
Otręby pszenne grube przem. stand.	—	—	16,—	16,50
„ „ średnie „	15,30	15,75	15,25	15,75
„ „ miałkie „	—	—	14,75	15,25
„ żytnie przem. stand.	15,50	—	15,25	15,75
Kuchy lniane	22,25	—	22,—	22,50
„ rzepakowe	—	—	18,75	19,25
Śrut sojowy	—	—	25,—	26,—
Śrut z pestek palmow. 19-21% w tym 1% tłuszczu	—	—	17,—	18,—
Słoma prasowana	—	—	7,—	8,—
Siano łąkowe	—	—	9,50	10,50
Siano koniczyna	—	—	10,50	11,50
Ziemniaki jadalne żółtom.	—	—	4,—	4,50
Ziemniaki jadalne białom.	4,—	—	3,75	4,—
Seradela	—	—	—	—
Wyka	—	—	—	—
Peluszka	—	—	—	—

Ogólny obrót: 1.160 ton
W tym żyta: 70 ton
Usposobienie: spokojne